

Mângăiere dureroasă.

ȚARUL: Nu simț, iubite Nicolae, că se cutremură pământul?

NICOLAEVICI: Nici vorbă, Majestate! tronul Majestății Voastre se clatină puțin!

➔ Prețul unui exemplar 6 lei. ➔

Cucule!

Cucule cu pana sură
Ce tot stai la noi pe sură,
Du-te și în altă parte,
La Români ce nu știu carte
Și le spune ce mai este
Din a lumii grea poveste,
Și le spune să nu fie
Jalnici, căci în vitejie
Pe Românul nu'l întrece
Din alt neam de-ar fi doar zece,
Și le spune mai departe,
Dacă vor să scrie carte
La feciorii voinicoși,
Să le scrie tot voioși...
Și dacă nu știu să scrie,
Lase-ți vorba numai ție,
Două vorbe românești:
»Cucule se nveselești.«
Pe copii noști din oaste,
Coaste 'n urmă ce-o se coaste,
Dar »Cucu« nu-i cămătar
Și nici soțul Călămar,
Și de vrei o bucurie
Să faceți soldaților,
Puneți cineva să-i scrie
»Cucului«, părinților!
Pe o cartă d'ai postală,
Apoi deadrepta 'n Capitală
Ilka-utcza treizeci șasă,
Ș'apoi ce o fi 'ncolo, lasă!...
Lasă-o 'n grijea »Cucului«,
Vesel cântă nu e cal lui...

De ce n'ar vrea să fie Apponyi.

— Mă, l'am văzut eri pe Apponyi în Pesta. Așa om lung n'am mai văzut de când sunt, și totuși n'aș vrea se fiu în piela lui!

— De ce?

— Pentru-că — mi-ar fi prea lungă!...

Tisza s'a făcut Român! Veste senzațională!

Pân'acum știam, că este
Uz, Românul, că postește
Miercurea și Vinerea:
Fiind-că n'are ce mânca...
Dar acum ministrul Tisza
O scrisoare mare scris'a
Că Marția și Vinerea
Carne de a mai mânca
Nu-i iertat nici Sasului
Și nici chiar Maghiarului.

Ah, mie ce bine-mi pare
De-această arătare!
Tisza are cap, nu-i prost,
Că a pus țara pe post.
Eu de-ași fi Mitropolit,
Azi pe Tisza nesmintit
L'aș face 'ntr'o parochie
Popă, zău, de clasa 'ntâie!

Promisiuni rusești.

Când erau Rușii 'n Carpați
Nicolaiievici, șirețul
Recompensa României,
Nu-i promise făr' șirețul,
Adică o Bucovină
Făr' de mândrul Cernăuți —
Când Muscalii au fost bătuti
Ș'alungați din teară afară
Să nu fie de ocară,
Au zis: »Românie dragă
Îți dăm Bucovina întreagă!...
Numai tu să ne ajuți,
Ca se nu mai fim bătuti...
Dar Românul, cum e el,
Zise: »Să mai stăm nițel!«...
Iar când din Lemberg neica Rusul
Iși luase catrafusul
A spus: »Române, te 'nteleg,
Acu îți dau Banatul întreg!«
Dar Românul, cum e el,
Zise: »Așteaptă puțințel!«
Iar acum, că nu e glumă,
Fug d'ai noștrii ca de ciună,
Fug bătuti în țara lor,
Zău, li-ar da Românilor
Rușii nu numai Banatul,
Bucovina, ci și statul
Unguresc și austriac,
Ba și chiar pe cel prusac,
Li-ar da Europa 'n fine,
Ca să-i scape de rușine...

Avea dreptate.

Ariergarda rusească mai rămăsese cu un regiment în Galiția.

— Nicolaie Vasiliievici — zise colone-lul cătră adjutantul lui, aruncând o tristă privire spre direcțiunea Lembergului pierdut, — Vasiliievici, crede-mă, că aș fi dorit să suferim o înfrângere!

— Pentru Maica Domnului, colonele, ce vorbești. O înfrângere?!...

— De sigur, Nicolaie Vasiliievici, de-sigur, o înfrângere, decât — două-zeci!

Când va fi pace? *)

Când va fi pace, cine-o spune
Ah, crede-i mare ghighiomoc,
Nime preciz n'o poate zice,
Dar eu deși nu sunt proroc,
Se-mi credeți mie, la întrebare,
Ea nu-i așa de grea, cât eu
Vă voi răspunde, spre mirare.
Acum la ea îndat', zic zeu
Gata's chiar dacă profetia
Această ce o fac acuși
Toți cetitorii iubiti ai noștrii,
Apoi se-mi alungați la Ruși
Legat de mâni și picioare,
Uf, sau mai știu eu ce
Pe gât se-mi dați feartă unsoare,
Tăindu-mă bucăți, de-ți vre...
Acum ghiciți și răspunsul, bre!

*) Numele acelor abonați ai Cucului cu plată în regulă, cari ne vor trimite răspunsul corect la ghicitoarea această vom publica în numărul viitor, dacă până atunci cei în restanță își vor achita abonamentul.

Cântece vechi cu tencuială nouă.

I.

Știi tu, când te țineam pe brațe?
O damă astăzi mi-a vorbit:
»O nu?!« zisei, atunci ah, dânsa
Mi-a spus: »Ei, vezi eu te-am — moșit!«
Compozitor: Un tânăr bătrân.

II.

Nici noaptea nu mă lași în pace.
Uf, purece impertinent,
Mai dute și în pat la soacra
Ce doarme, ca un gras sergent.
Compozitor: Un ginere rău.

III.

Tu steluta vieții mele...

De ce stai pe firmament,
Și nu-mi pici, ah cât mai iute
Să mă faci — locotenent.

Compozitor:
Un aspirant de ofițer.

IV.

Scumpă dragă copilă...

Eu te las, mă depărtez,
Că de mă 'nsor pe vremea asta,
De scumpete — despezesc!...

Compozitor:
Un pețitor refugiat.

Românul și una altă.

Românul este bun din fire
Afar' de când e rău pornit.
Ș'atunci pân-ce nu-și sparge capul,
E imposibil de oprit...

Românul și națiunile beligerante.

Pe Român de Englitera
Nu îl leagă vre-o idee
Fără doar', că Take Ionescu
Are — Engleză de femeie.
Iar de Ruși îl leagă trista
Amintire, mult amară,
Că i s'a luat pe nedrept
Cel mai bun pământ din țară.
Cu Italia ne leagă
Sângele, încolo, vai
Dureroasa amintire
Alui Bastă *) și Mihai.
Cu Francezii, ah, ne leagă
Ceia ce-i leagă pe toți,
Pe Maghiari, pe toată lumea,
Chiar și — apoi pe Austro-goți.
E cultura atât de naltă
Și atât de fin, subtilă,
Cât nu mai pricepi, că Franța
Ne mai este — așa ostilă?!...
Franța, tu ai fost sedusă,
Deci revino-ți iar în ori
Mergi cu noi d'aci înainte,
Și atunci n'ai să mori.
Mergi cu noi, și lasă-i, dragă
Pe toți trei ai tăi ortacii,
Ce te au înșelat, se-i iec,
Cum și merită, — toți dracii!

Haralamb Călămar.

*) Să știe, că ultimele cuvinte ale lui Mihai Viteazul, omorât de generalul Bastă, au fost: »Cănele de italian m'a tradat«.

GLUME

„Craii” și „Craiul”.

»Craii«, regii, cum le zice,
Toată viața lor, să știe,
Că trăiesc după Coroană,
Și asta-i toată a lor domnie,
Dar un »craiu« d'al nost, de pildă,
Cum îi zice românește...
Ah, »coroană« într'o noapte
Câte nu benchetuește...

Alta țigănească.

Căpitanul Ropiță găsește trei soldați țigani dormind sub un copac.
Trezindu-i le zise:
— Ce dormiți, mă?!...
— Nu, hăiti, don căpitan, nu dormim, ci facem pe mortu...

Dela un mic cetitor al Cucului

primim — următoarele — dragălașe — versuri, pe care le publicăm cu mare mulțămire, rugându-l se ne mai facă asemenea bucurii:

• Cucule din Budapesta
De ce-ai dormit, ia staf,
Pân' acum și n'ai cântat,
Ca și Cucul nost, din Mai?
Reșinar, 4/6. 15.

Nicu Dumbrăviță

Pentru-că drag Nicușor
»Cucului« i-a fost ușor,
Cucul voșt din tăietură
N'are grije de — cenzură!

„Cucu” din Capitală

Când fugeau și ei.

Se lauda un țigan cu marile isprăviri
ce le făcuse în bătaie, ca și când el
singur ar fi bătut pe toți Rușii.

— Mai raii din gură, faraonule, — îi
zise un Român, — ce te tot lauzi, că
doar te-am văzut eu odată cum fugiai
de Ruși, mâncând pământul...

— Am fugit și eu, nu zic ba, da numai
când Muscalii fugiau și ei. — după
mine!...

Cum nu s'a văzut nici odată.

(O întrebare ciudată, dar adevărată.)
N'a văzut nimeni până acum un Sârb
cuminte, un cal verde și un chel-
ner cu ochielari!

Sau cari dintre cetitori
A-ți văzut așa ceva,
Spune-ți mi și mie, unde?
Căci mult m'ar interesa...

Pișcalici.

Cui prudest?

»Telegraful Român« a primit tele-
grama următoare din București: »D.
Lascu publică în »Adevărul«, că ofițerii
germani au molestat dame române din
Sibiu, și că în Orăștie au desbrăcat
chiar pe stradă două dame. În intere-
sul adevărului rugăm lămuriri.«

La această telegramă redacția »Tele-
grafului« a depeșat imediat:
»Acea ce afirmă Lascu, e o
minciună infamă!«

Intrebăm acum în mod
Categoric, serios,
Cu-i asemenea minciuni
Ii aduc vre-un folos?
Ori cred rublagii »noști«
Atingând culmea prostiei,
Prin infamii mai pot se scapa
Cauza pierdută a Rusiei?
României ospitale
Ii dau prilej să ne urască,
Iar în fața lumii culte
Spurcă cauza românească.
Sapienți sat!...

Tânguirea unui holtei tomnatec.

Ah, ce soartă mult amară
Ajunsei, Sfinte Ilie,
Nici acum la bătrânețe
N'am fost bun de călănie:
Pentru patria-mi iubită:
Nu pot nici acum să mor,
Iar pe timp d'asa scumpete
N'am nici bani să mă'nșor.*)

*) Ori se găsește doar' vreo fată, care
se mă ia și pe credit? — Să scrie la »Cu-
cu« numai decât, că o pup, și o i-au de
mijloc și de gât...

Misiuni.

Aurel Popoviți și Alex.
Vaida în misiuni la Berlin,
Hohenlohe la București,
Take Ionescu la Londra,
Filipescu la Petersburg,
Haralamb Călămar la Ma-
jestatea Sa degerată la
Rece, Impăratul Es-
chimoșilor, etc. etc.

E lumea plină de minciuni,
De svonuri și de misiuni...
Curge un roiu de eștafete
Plin de misiuni secrete...
Și s'așteaptă lucruri mari
Dela 'cești misionari...
Mie însă 'mi vine a crede,
Că aceste misiuni
Sunt, ca multe știu, d'acuma,
Sunt de regulă — minciuni...

Pișcalici.

Țiganul la artilerie.

— Ai auzit, că pe bețivanul ăla de țigan,
(Culă Cartaboș, l'au luat la tunari?)
— Ce spui? Și știe trage țiganul cu tu-
nul?!
— Aș', până acuma știe tot numai —
să tragă la măsea!...

Dela școală.

Invățătorul: Muntene, spune-mi ce
înseamnă literele C și R, aplicate la ter-
mometru?

Munteanu: Cald și Rece!

Amenințare.

Te iubesc ființă scumpă,
Te iubesc și te ador,
Și te rog, din astă cauză
Să nu mă i-ai peste picior!

Căci, contrar din răzbunare
Te iau și eu de mijloc
Ș'am să te sărut fierbinte,...
Ș'apoi zi-mi chiar — »dobitoc!«

Scarlat Irezistibilul.

Din istorie.

Profesorul: Poți se-mi spui unde
i-a tăiat Basta capul lui Mihai Viteazul?
Elevul: De sigur la gât...

Oftatul unui bărbat prost.

Rău mănânc de o vreme 'ncoace,
Nu știu, cine e de vină,
Făr' atât aflai, că-mi umblă
Des — nevasta prin' culină...

Nae Răsfățatul.

Dancu în bătaie.

Și s'a dus Dancu la luptă,
Da cu inima mai ruptă,
Că-și lăsa-se o Dănculeasă
Cu vre-o opt danciuci acasă.

După un jumătate an
S'a întors Dancu iar țigan,
Cum pornise în bătaie
Și încă cu o »medaie.«

Uiuiu, ce bucurie
In întreaga țigănie,
Dancu, Dănculeasa, Floare
Mai de drag să-mi l'omoare!...

»Da cum una-haltă 'ncolo?«
»Da cum nu numai Randoleo?«
»Da cum nu perisi la Ruși?«
»Tu un biet de Țigănuș?«

»Hapoi stați mai cătinel,
»Să vă spuie Dancu el
»Cum fu de nu'l luă dracu
»Pe Dancu 'ntre Ruși, săracu.

»Că scăpai, scăpai cum sunt,
»Nici nu vă trece prin gând,
»Deși tot mereu bătui
»Bătui cât numai putui.

»Bătui în țara muscălească,
»Bătui una țigănească.
»Bătui — toba cum stă 'n carte,
»Când Rușii fugea de departe.«

UN SFAT FETELOR

Frunză verde de stejar,
Suflă vântul pe hotar.
Ce plângi mândră cu amar?
Cum să nu plâng bătășor,
Că-mi lași dragostea-mi sârmană,
Iar tu-mi te duci cătană.
Suflă vântul între spini,
Mândruță de ce suspini?
Suspini, bade după tine,
Că te duci de lângă mine,
Că poate mâne-poimâne
Știu că te desparti de mine.
Mult mi jale mândra mea,
Că te las eu singurea,
Arde sufletul în mine,
Că mă duc de lângă tine,
C'asa m'a fost dată mie
Ca se merg la cătanie.
C'asa Dumnezeu a vrut
Să rămână cei urâți,
Iar pe feciorii frumoși
I'au ales neamtu pe toți,
Și-i duce să-i prăpădească,
De drăguță să-i răsnească.
Dar să ascultați fete bine:
Până am fi prin cătanie
L'ai urâți și nespălați
Gura voastră să nu-o dați,
Că dacă nu's buni cătane,
Nu trebă s'aibe nici nane.
Șadă ei și năcăjască,
De nu vreau să cătânească.
Frunză verde, flori de rugi,
Culeasă-i din Săcusigiu.
Frunză verde, cucuruz,
Culeasă-i de doi răguți,
Frunză verde iorgovan,
Unu-i Marescu Traian,
Altu-i Petru Bălăban.

Scuză.

Să spune, că aș bea prea mult...
Invidie și ură!...
Eu dacă beau, admit că beau,
Dar beau tot cu măsură,
Și dacă cei ce mă vorbesc
De rău, cu cupa plină,
Nu se pot măsura în beut.
Cu mine, 's eu de vină?!...

Vasilache Rartreoz.

Care este culmea slăbiciunii?
Să nu poți ridica măcar un toast.

Care este culmea geloziei?
Să nu-ți lași nevasta nici se doarmă în
brațele lui Morfeu...

In ce ceas mor cei mai mulți oameni?

După statistică, ceasul hotărât este
foarte greu de socotit, ori cât s'ar bate
capul toți învățații, nu-i așa?

Dar iată, că Nae Blegu a nimerit-o.
Intrebat fiind el, a răspuns simplu, după
cum îi este și mintea lui: »Că mor în
ceasul cel din urmă.« Și mai poate
zice cineva, că nu-i așa?...

**Unui prieten ce mă 'ndeamnă
ca să cruț.**

»Pune la ciorapi, amice!«
Un prieten des îmi zice,
Să-l ascult, zadarnic lupt,
Căci ciorapul meu e rupt...

Anunțuri ciudate.

Mânusi pentru dame lungi.
Ghete de paie pentru femei ușoare.
Ciorapi pentru fetițe subțiri.

„Legăminte“.

Presa vorbește de o
pace separată, pe care vo-
iește se-o ceară Rușii.

Quatrupeda alianță
In astfel s'a fost legat
Să nu încheie pace vre-una
Special și separat...
Numai cât legătura
Poți s'o faci precum socoți,
De ținut o fi pe urmă
Nu cum vrei, ci
Pân' mai poți...

Unul și mai sătul.

Toată lumea e sătulă,
De războiu se scape ar vrea...
Dar pe mine mă frământă
Cum să scap — de soacra mea.

Naie Idiotu.

La poștă.

Un secui se duce la poștă, voind să
trimită fiului său o scrisoare. Funcțio-
narul se uită la epistolă, o cântărește și
zice pe urmă secuiului:

— Trebuie se mai lipești o marcă pe
ea de zece fileri, că una numai de zece
nu este destul.

— Da, de ce?! — întreabă secuiul.

— Fiind-că scrisoarea e prea grea —
răspunde slujbașul. Da secuiul de colo
zice:

— Vorbă se fie, nu mai lipesc nimic,
că atunci o fi și mai grea! — și s'a dus
p'aci 'ncolo.

Reclamă de sezon originală.

Brânză 9 de burduf

la
BUCIU BERBECE
brânzar.

Mare Restaurant

la „Idealul Național“

Zilnic se servesc bucatele cele mai ideale naționale:

Menu à tout prix:

Mămă-Ligă națională cu brânză de Filipești.

Borș de antantă cu struguri acri...

Mușchiu la frigare cu ardeleni monarhici.

Porumbi fripiți, ce-i așteptăm să ne sboare
în gură.

Brânză pe care n'o facem noi aici...

Fruite neproduse.

Cafea turcească dela Dardanelele mării.

Antreprenorii localului la

„Idealul Național“: LUCACIU & GOGA.

Telegramă senzațională.

!!
**Peste 3 milioane și jumătate
de dușmani pe teritoriul Ger-
maniei și Austro-Ungariei.**

Aflăm din izvor autentic, că pe teritor ger-
man și austro-ungar se află de prezent 2 mi-
lioane Ruși și 1 milion și jumătate Francezi,
Englezi și Italiani — ca prizonieri de războiu.

Agencia „Cucu“.

De închiriat

o cameră — obscură în care se pot ve-
dea mulți din refugiații noștri în adevă-
rata lor lumină. Adresați-vă «Românul»-ui
din Arad.

Aviz.

Prin aceasta aduc la cunoștință publică
că de eri seară a dispărut soacrămea.

☛ Cine o găsește să și-o fie pentru
sine.
Sandu Subpăpuc

GHICITURI

Unde e secretul?

Atași!

Editor și redactorul responsabil: D. Birașcu.
Tipografia »Poporul Român«, VII., Ilica-utca 36.